

Oszd meg és uralkodj

Hajnal Péter

Bolyai Intézet, TTIK, SZTE, Szeged

2021. ősz

Az alapötlet

Az alapötlet

- Az „oszd meg és uralkodj” algoritmus tervezési séma a matematikai rekurzió egy algoritmuselméleti megvalósítása. A két séma alapelve azonban lényegesen különböző, más-más helyzetben alkalmazhatók.

Az alapötlet

- Az „oszd meg és uralkodj” algoritmus tervezési séma a matematikai rekurzió egy algoritmuselméleti megvalósítása. A két séma alapelve azonban lényegesen különböző, más-más helyzetben alkalmazhatók.
- Az oszd meg és uralkodj alapú algoritmusok az inputot két közel egyenlő nagyságú részre osztják (esetleg több/ k részre melyek méretei az eredeti méret legfeljebb α -szorosai, ahol $\alpha < 1$ rögzített paraméter).

Az alapötlet

- Az „oszd meg és uralkodj” algoritmus tervezési séma a matematikai rekurzió egy algoritmuselméleti megvalósítása. A két séma alapelve azonban lényegesen különböző, más-más helyzetben alkalmazhatók.
- Az oszd meg és uralkodj alapú algoritmusok az inputot két közel egyenlő nagyságú részre osztják (esetleg több/ k részre melyek méretei az eredeti méret legfeljebb α -szorosai, ahol $\alpha < 1$ rögzített paraméter).
- A részekre is értelmes a feladat. A két „fél-feladatra” megoldjuk a problémát és a két fél megoldásából kiszámítjuk az eredeti kérdésre adandó választ.

Az alapötlet

- Az „oszd meg és uralkodj” algoritmus tervezési séma a matematikai rekurzió egy algoritmuselméleti megvalósítása. A két séma alapelve azonban lényegesen különböző, más-más helyzetben alkalmazhatók.
- Az oszd meg és uralkodj alapú algoritmusok az inputot két közel egyenlő nagyságú részre osztják (esetleg több/ k részre melyek méretei az eredeti méret legfeljebb α -szorosai, ahol $\alpha < 1$ rögzített paraméter).
- A részekre is értelmes a feladat. A két „fél-feladatra” megoldjuk a problémát és a két fél megoldásából kiszámítjuk az eredeti kérdésre adandó választ.
- Ismét példákon keresztül érthetjük meg a módszert.

Sorting

Rendezés (angolul sorting): Adottak x_1, x_2, \dots, x_n számok.
Rendezzük sorba ezeket. Azaz keressünk egy π
permutációját az $[n] = \{1, 2, \dots, n\}$ indexhalmaznak, amelyre
 $x_{\pi 1} \leq x_{\pi 2} \leq \dots \leq x_{\pi n}$.

Összehasonlítás alapú algoritmusok

Összehasonlítás alapú algoritmusok

- Az input számaira gondolhatunk mint egy számjegysorozat.

Összehasonlítás alapú algoritmusok

- Az input számaira gondolhatunk mint egy számjegysorozat.
- Mi azonban most egy egyszerűsített, de természetes feltevéssel élünk: Számainkról információt csak egy-egy összehasonlításával szerezhetünk.

Összehasonlítás alapú algoritmusok

- Az input számaira gondolhatunk mint egy számjegysorozat.
- Mi azonban most egy egyszerűsített, de természetes feltevéssel élünk: Számainkról információt csak egy-egy összehasonlításával szerezhetünk.
- Az első összehasonlítás után ennek eredménye függvényében választjuk meg következő összehasonlításunkat és így tovább, míg elegendő információnk lesz a rendezett sorrend bejelentéséhez.

Összehasonlítás alapú algoritmusok

- Az input számaira gondolhatunk mint egy számjegysorozat.
- Mi azonban most egy egyszerűsített, de természetes feltevéssel élünk: Számainkról információt csak egy-egy összehasonlításával szerezhethetünk.
- Az első összehasonlítás után ennek eredménye függvényében választjuk meg következő összehasonlításunkat és így tovább, míg elegendő információnk lesz a rendezett sorrend bejelentéséhez.
- Az algoritmus költsége egy adott inputon az elvégzett összehasonlítások száma.

Oszd meg

- Ha $n = 2$, akkor egy összehasonlítással megoldható a probléma.

Oszd meg

- Ha $n = 2$, akkor egy összehasonlítással megoldható a probléma.
- Ha nagyobb inputtal dolgozunk akkor vágjuk két körülbelül egyforma nagyságú számsorra az inputot, rendezzük a két fél inputot, majd a két rendezett félből számoljuk ki a teljes rendezett sort, azaz az outputot.

Az összefésülés

Az összefésülés

- Az oszd meg és uralkodj elv lényegi része, hogy két rendezett sorozatot hogy lehet „összefésülni”.

Az összefésülés

- Az oszd meg és uralkodj elv lényegi része, hogy két rendezett sorozatot hogy lehet „összefésülni”.
- A probléma könnyen megoldható. Legyen adott két rendezett számsorozat (egy k és egy l hosszú).

Az összefésülés

- Az oszd meg és uralkodj elv lényegi része, hogy két rendezett sorozatot hogy lehet „összefésülni”.
- A probléma könnyen megoldható. Legyen adott két rendezett számsorozat (egy k és egy ℓ hosszú).
- Az alapötlet, hogy a két legkisebb szám összehasonlítása után tudni fogjuk a teljes rendezett sorozat legkisebb elemét. „Egy elemet a helyére raktunk.” A maradék/helyére nem tett $k + \ell - 1$ szám is két rendezett sorban van.

Az összefésülés

- Az oszd meg és uralkodj elv lényegi része, hogy két rendezett sorozatot hogy lehet „összefésülni”.
- A probléma könnyen megoldható. Legyen adott két rendezett számsorozat (egy k és egy ℓ hosszú).
- Az alapötlet, hogy a két legkisebb szám összehasonlítása után tudni fogjuk a teljes rendezett sorozat legkisebb elemét. „Egy elemet a helyére raktunk.” A maradék/helyére nem tett $k + \ell - 1$ szám is két rendezett sorban van.
- Iterálhatjuk az ötletet, egy összehasonlítás árán egy szám újra a helyére kerül.

Az összefésülés

- Az oszd meg és uralkodj elv lényegi része, hogy két rendezett sorozatot hogy lehet „összefésülni”.
- A probléma könnyen megoldható. Legyen adott két rendezett számsorozat (egy k és egy ℓ hosszú).
- Az alapötlet, hogy a két legkisebb szám összehasonlítása után tudni fogjuk a teljes rendezett sorozat legkisebb elemét. „Egy elemet a helyére raktunk.” A maradék/helyére nem tett $k + \ell - 1$ szám is két rendezett sorban van.
- Iterálhatjuk az ötletet, egy összehasonlítás árán egy szám újra a helyére kerül.
- Legfeljebb $k + \ell - 1$ összehasonlítás után lesz $k + \ell - 1$ számunk, amely helyét (legkisebb, második legkisebb, ... meghatároztuk. Ezzel a teljes rendezett sorunk meglesz.

Összefésülés: egy megjegyzés

Összefésülés: egy megjegyzés

Megjegyezzük, hogy esetleg kevesebb összehasonlítás is elvezethet a végeredményhez. Ha az inputban a rendezett k számunk a teljes számhalmaz k legkisebb eleme, akkor k összehasonlítással kiderítjük ezt.

Az analízis kezdete

Az analízis kezdete

- Legyen $S(n)$ az az összehasonlítás szám, ami minden szám n -es esetén elegendő a teljes rendezett sorrend kialakításához.

Az analízis kezdete

- Legyen $S(n)$ az az összehasonlítás szám, ami minden szám n -es esetén elegendő a teljes rendezett sorrend kialakításához.
- Tudjuk, hogy $S(1) = 0$ és $S(2) = 1$.

Az analízis folytatása

Az analízis folytatása

- Az összefésülés összehasonlításainak száma (másképpen az összefésülés költsége) az $S(n)$ -es teljes költségben felülről becsülhető $n - 1$ -gyel.

Az analízis folytatása

- Az összefésülés összehasonlításainak száma (másképpen az összefésülés költsége) az $S(n)$ -es teljes költségben felülről becsülhető $n - 1$ -gyel.
- Maradt a két „fél” rendezésének költsége, ami a majdnem tökéletes félbevágás esetén legfeljebb

$$S\left(\left\lfloor \frac{n}{2} \right\rfloor\right) + S\left(\left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil\right).$$

Az analízis folytatása

- Az összefésülés összehasonlításainak száma (másképpen az összefésülés költsége) az $S(n)$ -es teljes költségben felülről becsülhető $n - 1$ -gyel.
- Maradt a két „fél” rendezésének költsége, ami a majdnem tökéletes félbevágás esetén legfeljebb

$$S\left(\left\lfloor \frac{n}{2} \right\rfloor\right) + S\left(\left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil\right).$$

- Összefoglalva: $n \geq 3$ esetén

$$S(n) \leq S\left(\left\lfloor \frac{n}{2} \right\rfloor\right) + S\left(\left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil\right) + n - 1.$$

Az analízis vége

Az analízis vége

- Ebből teljes indukcióval könnyen igazolható a következő állítás.

Az analízis vége

- Ebből teljes indukcióval könnyen igazolható a következő állítás.

Lemma

$$S(n) \leq n \log_2 n.$$

- Ebből teljes indukcióval könnyen igazolható a következő állítás.

Lemma

$$S(n) \leq n \log_2 n.$$

- Gyakorlaton láttuk, hogy ebben a számítási modellben ez az optimális nagyságrend.

- Ebből teljes indukcióval könnyen igazolható a következő állítás.

Lemma

$$S(n) \leq n \log_2 n.$$

- Gyakorlaton láttuk, hogy ebben a számítási modellben ez az optimális nagyságrend.
- Tehát a jó séma szerint tervezve algoritmusunkat „uralkodunk”.

Az alapkérdés

Szorzás: Adott két n -jegyű szám $x_1x_2 \dots x_n$ és $y_1y_2 \dots y_n$ (azaz az x_i és y_i összetevői az inputnak számjegyek). Számoljuk ki a szorzatukat.

Miért?

Miért?

- Miért pont a szorzást vizsgáljuk?

Miért?

- Miért pont a szorzást vizsgáljuk?
- Az összeadás, kivonás egyszerűbb művelet. Ezek azonban nagyon jól számolhatók az általános iskolában megtanult módszerekkel.

Miért?

- Miért pont a szorzást vizsgáljuk?
- Az összeadás, kivonás egyszerűbb művelet. Ezek azonban nagyon jól számolhatók az általános iskolában megtanult módszerekkel.
- Két n -jegyű szám összeadása/kivonása $\mathcal{O}(n)$ számjegy művelettel kiszámítható a klasszikus módszerekkel.

Miért?

- Miért pont a szorzást vizsgáljuk?
- Az összeadás, kivonás egyszerűbb művelet. Ezek azonban nagyon jól számolhatók az általános iskolában megtanult módszerekkel.
- Két n -jegyű szám összeadása/kivonása $\mathcal{O}(n)$ számjegy művelettel kiszámítható a klasszikus módszerekkel.
- Nyilván minden számjegy elolvasása szükséges a végeredmény bejelentéséhez. A nagyságrend optimális.

Miért?

- Miért pont a szorzást vizsgáljuk?
- Az összeadás, kivonás egyszerűbb művelet. Ezek azonban nagyon jól számolhatók az általános iskolában megtanult módszerekkel.
- Két n -jegyű szám összeadása/kivonása $\mathcal{O}(n)$ számjegy művelettel kiszámítható a klasszikus módszerekkel.
- Nyilván minden számjegy elolvasása szükséges a végeredmény bejelentéséhez. A nagyságrend optimális.
- Hasonló a helyzet a kettővel való szorzás, illetve a kettővel való osztás esetén.

Miért?

- Miért pont a szorzást vizsgáljuk?
- Az összeadás, kivonás egyszerűbb művelet. Ezek azonban nagyon jól számolhatók az általános iskolában megtanult módszerekkel.
- Két n -jegyű szám összeadása/kivonása $\mathcal{O}(n)$ számjegy művelettel kiszámítható a klasszikus módszerekkel.
- Nyilván minden számjegy elolvasása szükséges a végeredmény bejelentéséhez. A nagyságrend optimális.
- Hasonló a helyzet a kettővel való szorzás, illetve a kettővel való osztás esetén.
- Az általános iskolai, naív algoritmus $\mathcal{O}(n)$ számjegy művelettel kiszámolja a végeredményt és csak konstans faktoriala javítás lehetséges.

A probléma

A probléma

- Két n -jegyű szám szorzására megtanított algoritmus $\mathcal{O}(n^2)$ számjegy művelettel számítható ki.

A probléma

- Két n -jegyű szám szorzására megtanított algoritmus $\mathcal{O}(n^2)$ számjegy művelettel számítható ki.
- Az egyik input szám minden számjegyét a másik input szám minden számjegyével megszorozzuk, majd összegzéssel jön ki a szorzat. A szükséges számjegy műveletek száma négyzetes lesz. Ebben van javítási lehetőség.

A probléma

- Két n -jegyű szám szorzására megtanított algoritmus $\mathcal{O}(n^2)$ számjegy művelettel számítható ki.
- Az egyik input szám minden számjegyét a másik input szám minden számjegyével megszorozzuk, majd összegzéssel jön ki a szorzat. A szükséges számjegy műveletek száma négyzetes lesz. Ebben van javítási lehetőség.
- Az 1960-as évek elején Kolmogorov (az évszázad rendkívül jelentős hatású matematikusa) szemináriumán sejtette, hogy a több évszázados algoritmus nem javítható.

A probléma

- Két n -jegyű szám szorzására megtanított algoritmus $\mathcal{O}(n^2)$ számjegy művelettel számítható ki.
- Az egyik input szám minden számjegyét a másik input szám minden számjegyével megszorozzuk, majd összegzéssel jön ki a szorzat. A szükséges számjegy műveletek száma négyzetes lesz. Ebben van javítási lehetőség.
- Az 1960-as évek elején Kolmogorov (az évszázad rendkívül jelentős hatású matematikusa) szemináriumán sejtette, hogy a több évszázados algoritmus nem javítható.
- Egy munkatársa, Karatsuba cáfolta meg ezt a sejtést. Karatsuba egy algoritmust adott, amely hatékonyabb a szokásos szorzási algoritmusnál. Az alábbiakban ezt ismertetjük.

A naív „osztás”

A naív „osztás”

- Az oszd meg és uralkodj elve azt mondja, hogy írjuk fel az x , illetve y számot mint

$$x_{\text{eleje}} \cdot 10^v + x_{\text{vége}}, \quad \text{illetve} \quad y_{\text{eleje}} \cdot 10^v + y_{\text{vége}}.$$

A naív „osztás”

- Az oszd meg és uralkodj elve azt mondja, hogy írjuk fel az x , illetve y számot mint

$$x_{eleje} \cdot 10^\nu + x_{vége}, \quad \text{illetve} \quad y_{eleje} \cdot 10^\nu + y_{vége}.$$

- x és y szorzata

$$x_{eleje}y_{eleje} \cdot 10^{2\nu} + (x_{vége}y_{eleje} + (x_{eleje}y_{vége})) \cdot 10^\nu + x_{vége}y_{vége}.$$

A naív „osztás”

- Az oszd meg és uralkodj elve azt mondja, hogy írjuk fel az x , illetve y számot mint

$$x_{eleje} \cdot 10^v + x_{vége}, \quad \text{illetve} \quad y_{eleje} \cdot 10^v + y_{vége}.$$

- x és y szorzata

$$x_{eleje}y_{eleje} \cdot 10^{2v} + (x_{vége}y_{eleje} + (x_{eleje}y_{vége})) \cdot 10^v + x_{vége}y_{vége}.$$

- Ez jó félbevágás esetén négy feleakkora (az inputhoz képest, a számjegyek számában mérünk) számpár szorzatával számolható ki.

A naív „osztás”

- Az oszd meg és uralkodj elve azt mondja, hogy írjuk fel az x , illetve y számot mint

$$x_{\text{eleje}} \cdot 10^{\nu} + x_{\text{vége}}, \quad \text{illetve} \quad y_{\text{eleje}} \cdot 10^{\nu} + y_{\text{vége}}.$$

- x és y szorzata

$$x_{\text{eleje}}y_{\text{eleje}} \cdot 10^{2\nu} + (x_{\text{vége}}y_{\text{eleje}} + (x_{\text{eleje}}y_{\text{vége}})) \cdot 10^{\nu} + x_{\text{vége}}y_{\text{vége}}.$$

- Ez jó félbevágás esetén négy feleakkora (az inputhoz képest, a számjegyek számában mérünk) számpár szorzatával számolható ki.
- Fontos látni, hogy 10^{ν} és $10^{2\nu}$ tényezőkkal való szorzás csupán nullákkal bővíti a szorzott számot. Számolási igénye nincs.

Az analízis eleje

Az analízis eleje

- Az összefésülő rendezéshez hasonlóan meghatározható, hány számjegy művelet szükséges ha fenti formulán alapuló, oszd meg és uralkodj elven tervezett algoritmussal dolgozunk.

Az analízis eleje

- Az összefésülő rendezéshez hasonlóan meghatározható, hány számjegy művelet szükséges ha fenti formulán alapuló, oszd meg és uralkodj elven tervezett algoritmussal dolgozunk.
- Bevezethető az $M(n)$ függvény, ami az algoritmus maximális számjegy-művelet igényét jelöli az n -jegyű számok között (ez a minimális műveletszám, amit két n -jegyű szám szorzásakor a számok ismerete nélkül garantálhatunk algoritmusunk futásának szükségletére).

Az analízis vége

Az analízis vége

- Felírhatjuk, hogy

$$M(n) \leq 4 \cdot M\left(\frac{n}{2}\right) + \mathcal{O}(n),$$

ahol a \mathcal{O} jelölés csak a lustaság miatt szerepel.

Az analízis vége

- Felírhatjuk, hogy

$$M(n) \leq 4 \cdot M\left(\frac{n}{2}\right) + \mathcal{O}(n),$$

ahol a \mathcal{O} jelölés csak a lustaság miatt szerepel.

- Az érdeklődő hallgató egy pontos konstanst kiszámolhat, vagy némi gondolkozás után meggyőződhet, hogy $100 \cdot n$ -et írva igaz állítást kap.

- A becslés „kifejtése” után sajnos kiderül, hogy algoritmusunk nem lesz hatékonyabb mint a naív szorzás, $\mathcal{O}(n^2)$ számjegy-művelet szükséges hozzá. Egyelőre nem „uralkodunk”.

Az első ötlet

Az első ötlet

- Karatsuba fontos észrevétele, hogy egy n -jegyű szám négyzetének kiszámolása lényegében ugyanolyan bonyolultságú mint a szorzás.

Az első ötlet

- Karatsuba fontos észrevétele, hogy egy n -jegyű szám négyzetének kiszámolása lényegében ugyanolyan bonyolultságú mint a szorzás.
- Valóban a

$$x \cdot y = \frac{(x + y)^2 - x^2 - y^2}{2}$$

képlet alapján három négyzetreemelés és lineáris számjegyműveleteket igénylő „mellékszámolások” kiadják a szorzatot.

Az első ötlet

- Karatsuba fontos észrevétele, hogy egy n -jegyű szám négyzetének kiszámolása lényegében ugyanolyan bonyolultságú mint a szorzás.
- Valóban a

$$x \cdot y = \frac{(x + y)^2 - x^2 - y^2}{2}$$

képlet alapján három négyzetreemelés és lineáris számjegyműveleteket igénylő „mellékszámolások” kiadják a szorzatot.

- Tehát ha a négyzetreemelést hatékonyabban el tudjuk végezni mint négyzetes sok számjegyművelet, akkor a szorzást is.

Az első ötlet

- Karatsuba fontos észrevétele, hogy egy n -jegyű szám négyzetének kiszámolása lényegében ugyanolyan bonyolultságú mint a szorzás.

- Valóban a

$$x \cdot y = \frac{(x + y)^2 - x^2 - y^2}{2}$$

képlet alapján három négyzetreemelés és lineáris számjegyműveleteket igénylő „mellékszámolások” kiadják a szorzatot.

- Tehát ha a négyzetreemelést hatékonyabban el tudjuk végezni mint négyzetes sok számjegyművelet, akkor a szorzást is.
- A továbbiakban a négyzetreemelést vizsgáljuk. Legyen $N(n)$ az alábbiakban megtervezett algoritmus számjegy-művelet igénye n -jegyű számok esetén.

Az első ötlet folytatása

Az első ötlet folytatása

- A négyetreemelésnél is alkalmazható az oszd meg és uralkodj elv. Lássuk.

Az első ötlet folytatása

- A négyzetreemelésnél is alkalmazható az oszd meg és uralkodj elv. Lássuk.
- Az

$$(x_{\text{eleje}} \cdot 10^\nu + x_{\text{vége}})^2 = x_{\text{eleje}}^2 \cdot 10^{2\nu} + x_{\text{vége}}^2 + 2x_{\text{eleje}}x_{\text{vége}} \cdot 10^\nu$$

képlete „ígéretesebb”: két négyzetreemelés és egy szorzás szükséges, de feleakkora számokon!

A második ötlet

A második ötlet

- A kétféle művelet keveredésére (szorzás, négyzetreemelés) kiküszöbölésére már megvan az ötletünk, áttérhetünk egy csak négyzetreemelést használó képletre:

A második ötlet

- A kétféle művelet keveredésére (szorzás, négyzetreemelés) kiküszöbölésére már megvan az ötletünk, áttérhetünk egy csak négyzetreemelést használó képletre:

$$(x_{eleje} \cdot 10^\nu + x_{vége})^2 = x_{eleje}^2 \cdot 10^{2\nu} + x_{vége}^2 + ((x_{eleje} + x_{vége})^2 - x_{eleje}^2 - x_{vége}^2) \cdot 10^\nu$$

Az analízis

Az analízis

- Ha ezt a képletet alkalmazzuk, akkor három négyzetreemelés és egyszerű mellékszámolások kellenek.

- Ha ezt a képletet alkalmazzuk, akkor három négyzetreemelés és egyszerű mellékszámolások kellenek.
- Kapjuk, hogy

$$N(n) \leq 3N\left(\frac{n}{2}\right) + \mathcal{O}(n).$$

- Ha ezt a képletet alkalmazzuk, akkor három négyzetreemelés és egyszerű mellékszámolások kellenek.
- Kapjuk, hogy

$$N(n) \leq 3N\left(\frac{n}{2}\right) + \mathcal{O}(n).$$

- Ennek megoldása

$$N(2^k) = \mathcal{O}(3^k).$$

Intuitíven felezzük az inputot és ennek ára háromszorozódás. 2^k esetén k felezés van, a költségoldalon k darab háromszorozódás történik.

- Ha ezt a képletet alkalmazzuk, akkor három négyzetreemelés és egyszerű mellékszámolások kellenek.

- Kapjuk, hogy

$$N(n) \leq 3N\left(\frac{n}{2}\right) + \mathcal{O}(n).$$

- Ennek megoldása

$$N(2^k) = \mathcal{O}(3^k).$$

Intuitíven felezzük az inputot és ennek ára háromszorozódás. 2^k esetén k felezés van, a költségoldalon k darab háromszorozódás történik.

- A pontos bizonyítás teljes indukció lehet.

- Ha ezt a képletet alkalmazzuk, akkor három négyzetreemelés és egyszerű mellékszámolások kellenek.
- Kapjuk, hogy

$$N(n) \leq 3N\left(\frac{n}{2}\right) + \mathcal{O}(n).$$

- Ennek megoldása

$$N(2^k) = \mathcal{O}(3^k).$$

Intuitíven felezzük az inputot és ennek ára háromszorozódás. 2^k esetén k felezés van, a költségoldalon k darab háromszorozódás történik.

- A pontos bizonyítás teljes indukció lehet.
- Ebből adódik, hogy

$$N(n) = \mathcal{O}(n^{\log_2 3}).$$

- Ha ezt a képletet alkalmazzuk, akkor három négyzetreemelés és egyszerű mellékszámolások kellenek.
- Kapjuk, hogy

$$N(n) \leq 3N\left(\frac{n}{2}\right) + \mathcal{O}(n).$$

- Ennek megoldása

$$N(2^k) = \mathcal{O}(3^k).$$

Intuitíven felezzük az inputot és ennek ára háromszorozódás. 2^k esetén k felezés van, a költségoldalon k darab háromszorozódás történik.

- A pontos bizonyítás teljes indukció lehet.
- Ebből adódik, hogy

$$N(n) = \mathcal{O}(n^{\log_2 3}).$$

- Az általános iskolás szorzási algoritmus nem optimális.

Végső megjegyzés

Végső megjegyzés

- Megjegyezzük, hogy Karatsuba algoritmus távol van az optimálistól.

Végső megjegyzés

- Megjegyezzük, hogy Karatsuba algoritmus távol van az optimálistól.
- Az előadás idején van bejelentett $\mathcal{O}(n \log n)$ -es algoritmus. Ez még nem jelent meg referált folyóiratban.

Vége van!

Köszönöm a figyelmet!